

ene Hovedpunkt, jeg vilde omtale, nemlig Tilvebringelsen af Differencen, der jo ganske sikkert bliver 600,000 Kr. eller lidt derover, og som man maa være forberedt paa at tilvejebringe, enten ved at forhøje Portoen eller ved at lade Statskassen dække den, det følger ganske af sig selv.

Det andet Punkt, som blev berørt af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, var det, at man kunde skære en ikke ringe Del fra de første to Poster i Oversigten og lade dem dække Forhøjelsen paa de mindre, da det ærede Medlem fandt, at de mindre Klasser havde ikke faaet en saadan Forøgelse — det var Meningen med hans Udtalelser — som han kunde ønske. Jeg deler denne hans Opfattelse, jeg finder ogsaa Forøgelsen for ringe, og jeg vilde ogsaa finde det naturligt, hvis det ikke kan undgaaes, at der blev skaaret noget fra de to første Poster, som saa kunde lægges til de 5 sidste; der er jo syv i alt, saaledes som Opstillingen er. Men hvis man vilde gøre det, hvilket jeg vilde finde naturligt og maaske rigtigt, saa er det jo sikkert, at man ikke kommer til at faa nogen Dækning af Differencen gennem det, som man skærer bort fra de to første Klasser, og selv om man tænkte paa at skære de to første Klasser bort uden nogen Forøgelse for de sidste Klasser, vilde man ikke kunne opnaa nogen Dækning derigennem, det maa staa det høje Ting klart allerede paa det nuværende Tidspunkt. Jeg deler ganske det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds' (Blem) Opfattelse, at det kan være rigtigt at faa Oplysninger fra Postmesterembederne, om hvilke andre Statsindtægter der ere forbundne med deres Stilling, om det vil være muligt at skille de forskellige Stillinger ad og saa fremdeles, men det maa man huske paa, at hvis man vil gaa den Vej, at holde dem sammen og altsaa give dem fælles Gage, saa opnaar man jo egentlig ikke stort derved, og hvis man vil skille dem ad, opnaar man kun et, nemlig at maatte forhøje Gagen for begge Parter, f. Eks. hvor Stillinger i Post- og Telegrafvæsenet ere bundne sammen. Det maa have været en udmærket dygtig Mand, der sad med et lille Embede og havde faaet det bragt op til 8,000 Kr., men det er vistnok ikke noget normalt, at det sker, det Eksempel kan vist ikke bruges som Rettesnor, hvis man vilde gaa ud fra, at den Art Postmestre i Almindelighed ikke trængte til Tillæg, fordi en enkelt havde haft saa udmærkede administrative Evner, at han kunde bringe det op til et saadant Beløb. Jeg vil ogsaa

gøre opmærksom paa, at den Udgiftsdifferencen, der vil fremkomme, jo ikke alene fremkommer ved Lønningsforbedringen, men at ca. 100,000 Kr.s Udgift fremkommer ved Rammernes Udvidelse. Om en saa stor Udvidelse af Rammerne er nødvendig, maa det ogsaa være Udvalgets Sag at overveje i Henhold til de Oplysninger, som Administrationen har fremlagt, men i ethvert Tilfælde bliver der en god halv Million at regne med, som jeg alt har sagt.

Med Hensyn til de højere Lønninger vil jeg gøre opmærksom paa, at det er muligt, at der er enkelte Stykker, som man fra et saakaldt demokratisk Standpunkt kan finde ret høje, men jeg maa dog samtidig gøre opmærksom paa, at der maa være nogle, som ud fra et Avancementsstandpunkt kunde være eftertragtelssværdige for dem, der som unge gaa ind i Etaten „med Marskalstaven i deres Tornyster“ og som sigte efter disse. Det maa der være i enhver Etat, og desuden bør der fastsættes en Løn, der staar i nogenlunde Forhold til det Ansvar, der følger med Embedet. Jeg taler mindre om Arbejdet, thi jeg tror, at det er mere individuelt, den ene kan gøre et betydeligt Arbejde med mindre Kræfter end den anden, men Ansvaret bliver der, og det maa ogsaa lønnes. Jeg synes derfor ikke saa godt om, — men det kan maaske være ganske praktisk, naar man ved saadanne Lønreformer taler om, at de højere Lønninger maa man for enhver Pris ikke sætte saa højt som foreslaaet af Regeringen, dem skal man se at sætte ned, medens man skal søge at hæve de mindre. Jeg vil nu grumme gerne forøge de mindre Lønninger, men hvis man mener, at der ganske i Almindelighed er Trang til en Lønningsforbedring, saa trænges der til det over hele Linien. Det er en Følge af Livsvilkaarene, som i al Almindelighed ere blevne dyrere, og ere de blevet dyrere for de lavere stillede i Etaten, ere de selvfølgelig ogsaa blevet for de højere stillede, om end maaske ikke ganske i samme Grad, — derfor forstaar jeg, for saa vidt at man ikke synes om saa store Tillæg, som de her foreslaaede. Men det er ganske naturligt, at naar Livsvilkaarene stige i deres Helhed, man da ogsaa lader Lønningerne stige i deres Helhed, naar man reviderer Lønningsloven for hele Etaten, altsaa ogsaa for de højere Lønninger.

Jeg kan ikke undlade at gøre den Bemærkning over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (H. Jensen),